

KRTUSZENIE (4) *sb n*

Pierwsze e jasne, drugie pochylone.

sg N krtuszenie (1). ◇ G krtuszeniå (1). ◇ A krtuszeni(e) (1). ◇ pl N krtuszeniå (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: krtuszenie.

Wymioty, torsje (4) : Krtużenie Źukay Wråćånie. SienLek S2v, 97v marg.

Szereg: »brzydkość, (i) krtuszenie« (2): Też brzytkość y krtużenie odeymuie Bukwicå SienLek 98, 97v.

Synonimy: brzydkość, brzydliwość, rzyganie, wracanie.

Cf [KRTANIENIE], KRZTUSIĆ SIĘ

TG